

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
5^Ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της, στις 8 Φεβρουαρίου 2023 με την εξής σύνθεση:
Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Πρόεδρος, Μαρία Βύρρα, Μέλος- Εισηγήτρια, και Μιχαήλ Οικονόμου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 30.12.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. 4/02.01.2023 προδικαστική προσφυγή του οικονομικού φορέα «....» και με το διακριτικό τίτλο «....» (εφ' εξής η «προσφεύγουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της «...» (εφ' εξής η «αναθέτουσα Αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της εταιρείας «....» (εφ' εξής η «πρώτη παρεμβαίνουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της εταιρείας «....» (εφ' εξής η δεύτερη παρεμβαίνουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της, η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της υπ' αριθμό πρωτ. απόφασης, καθώς και της υπ' αριθμό πρωτ. απόφασης του(εφ' εξής οι «προσβαλλόμενες»), καθ' ο μέρος έγιναν δεκτές οι προσφορές των οικονομικών φορέων «....» και «.... του».

Με την παρέμβασή της η πρώτη παρεμβαίνουσα ζητεί την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής και τη διατήρηση της ισχύος των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Με την παρέμβασή της η δεύτερη παρεμβαίνουσα ζητεί την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής και τη διατήρηση της ισχύος των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής προκύπτει, ότι καταβλήθηκε και δεσμεύθηκε το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 670,00 ευρώ, το οποίο υπολογίζεται με βάση την αξία άνευ Φ.Π.Α του Τμήματος «....ς» επί του οποίου ασκείται η προσφυγή, 133.811,94 ευρώ. (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2.Επειδή, με την υπ' αριθμό πρωτ. ΚΓ/Δ11/Ε14589/07-06-2022 διακήρυξη, προκηρύχθηκε ηλεκτρονικός ανοικτός διαγωνισμός για την «ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΧΩΡΩΝ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 01-01-2023 ΕΩΣ 31-12-2025, ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ», συνολικής εκτιμώμενης αξίας 609.261,48€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 07.06.2022 με Α.Δ.Α.Μ., καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ., όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε συστημικό αριθμό 162758.

3. Επειδή, στον εν θέματι διαγωνισμό υπέβαλαν προσφορά πέντε (5) οικονομικοί φορείς, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, οι παρεμβαίνουσες, η εταιρεία «.... Α.Ε.» και η εταιρεία «....Α.Ε.». Δεκτές έγιναν οι προφορές όλων των ανωτέρω συμμετεχουσών εταιρειών και η σειρά μειοδοσίας ήταν η εξής: Πρώτη η εταιρεία «....», δεύτερη η «....», τρίτη η προσφεύγουσα, τέταρτη η «.... Α.Ε.» και πέμπτη η «....Α.Ε.». Τέλος, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμό πρωτ. απόφαση αναδείχθηκε οριστικός ανάδοχος η εταιρεία «....», αφού, προγενέστερα, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμό πρωτ. απόφαση είχαν γίνει δεκτές οι προσφορές των προαναφερόμενων πέντε εταιρειών. Κατά

των ως άνω προσβαλλόμενων αποφάσεων στρέφεται η προσφεύγουσα για τους λόγους, που αναφέρονται στην προσφυγή της.

4. Επειδή, η επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, ως εκ του αντικειμένου της, της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης άνευ Φ.Π.Α. και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016, σύμφωνα με το άρθρ. 345 του ν. 4412/2016, η δε Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ., ενώπιον της οποίας ασκείται η προσφυγή, είναι αρμόδια για την εξέτασή της.

5.Επειδή, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή (α) έχει ασκηθεί εμπροθέσμως, καθ' όσον η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους συμμετέχοντες μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 20.12.2022, η προσφυγή κατατέθηκε εμπρόθεσμα στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού στις 30.12.2022, ήτοι κατατέθηκε εντός της προβλεπόμενης δεκαήμερης προθεσμίας από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης, (β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του Π.Δ. 39/2017.

6.Επειδή, μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, καθώς η προσφεύγουσα, ως τρίτη στη σειρά μειοδοσίας, βάλλει κατά της προσφοράς εταιρειών που προηγούνται στη σειρά μειοδοσίας, με τη ζημία της να ερείδεται στην τυχόν παράνομη συμμετοχή άλλων στο διαγωνισμό, και επιδιώκοντας ευλόγως να της ανατεθεί η σύμβαση για το επίδικο τμήμα.

7. Επειδή, η αναθέτουσα Αρχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 365 της παρ. 1 του Ν. 4412/2016, κοινοποίησε μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. την προσφυγή στις 04.01.2023 στους συμμετέχοντες και θιγόμενους από τυχόν αποδοχή της, προκειμένου να λάβουν γνώση και να ασκήσουν ενδεχομένως το δικαίωμα παρέμβασής τους.

8. Επειδή, η αναθέτουσα Αρχή υπέβαλε τις απόψεις της σχετικά με την κρινόμενη προσφυγή στις 17.01.2023, οι οποίες λόγω του εκπροθέσμου δεν λαμβάνονται υπ' όψη, δεδομένου ότι η τελευταία ημέρα της προθεσμίας του άρ. 365 αρ. 1 περ. β' ήταν η 14^η.01.2023, ημέρα Σάββατο και άρα εξαιρετέα, όπως και η 15^η.01.2013 ήταν ημέρα Κυριακή και άρα ομοίως εξαιρετέα, μετατέθηκε

δε η ανωτέρω προθεσμία για την εργάσιμη ημέρα της 16^{ης}.01.2023. Η δε προσφεύγουσα στις 17.01.2023 κατέθεσε το υπό ιδία ημερομηνία υπόμνημά της, το οποίο περιέχει αιτιάσεις κατά της δεύτερης παρέμβασης, το οποίο λαμβάνεται υπ' όψη ως προς αυτές, μη λαμβανομένων όμως υπ' όψη των αιτιάσεων της κατά των ως άνω απόψεων της αναθέτουσας.

9.Επειδή, η πρώτη παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 11.01.2023, ήτοι εμπροθέσμως, μέσω της επικοινωνίας του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, την υπό ιδία ημερομηνία παρέμβασή της, για την οποία θεμελιώνει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον, καθώς η προσφορά της έχει κριθεί αποδεκτή και έχει ανακηρυχθεί ανάδοχος, επιδιώκουσα, ως εκ τούτου, την διατήρηση της προσβαλλόμενης. Περαιτέρω, η δεύτερη παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 13.01.2023, ήτοι εμπροθέσμως, μέσω της επικοινωνίας του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, την υπό ιδία ημερομηνία παρέμβασή της, μετ' εννόμου δε συμφέροντος, καθώς η προσφορά της έχει κριθεί αποδεκτή και είναι δεύτερη σε σειρά μειοδοσίας.

10.Επειδή, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της νομιμότητας των προσφορών τόσο της «....» όσο και της «.....», διότι, κατά τους ισχυρισμούς της (προσφεύγουσας), υπολόγισαν εσφαλμένα τις κρατήσεις και την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%. Εν ολίγοις, η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα, για την μεν προσφορά της «.....» ότι: *«...η εν λόγω εταιρία στο έγγραφο με τα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 που υποβάλλει με την οικονομική της προσφορά, αναφέρει ότι οι Νόμιμες υπέρ Δημοσίου Κρατήσεις συμπεριλαμβανομένης της παρακράτησης 8% ανέρχονται σε μόλις 900,00 € ετησίως!! Συνεπώς, η οικονομική προσφορά της εν λόγω εταιρίας υπολείπεται κατά 1.104,57 € ετησίως, από το σύνολο του ελάχιστου ποσού των 2.004,57 € κρατήσεων συμπεριλαμβανομένης και της παρακράτησης φόρου 8% που έπρεπε να υπολογίσει (2.004,57-900 € που υπολογίζει)....»*, για τη δε προσφορά της «.....» ότι: *«...η εν λόγω εταιρία στο έγγραφο με τα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 που υποβάλλει με την οικονομική της προσφορά, αναφέρει ότι οι Νόμιμες υπέρ Δημοσίου Κρατήσεις ανέρχονται σε μόλις 125,88 € (αντί του ορθού 136,14€) και η παρακράτηση 8% είναι 6.470,48 € (αντί του ορθού 6.997,37 €), δηλαδή συνολικά για κρατήσεις και παρακράτηση υπολόγισε 6.596,36 €. Συνεπώς, η οικονομική προσφορά της*

εν λόγω εταιρίας υπολείπεται κατά 537,15 €, από το σύνολο του ελάχιστου ποσού των 7.133,51 € κρατήσεων συμπεριλαμβανομένης και της παρακράτησης φόρου 8% που έπρεπε να υπολογίσει (7.133,51-6.596,36 € που υπολόγισε)...».

11.Επειδή, αναφορικά με τον πρώτο λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα εξής: Αφ' ενός, ως προς την εταιρεία «....»: Ως προς το συνολικό ποσό των κρατήσεων και της παρακράτησης 8%, τα οποία αθροιζόμενα υπολείπονται του νομίμου: Κατ' αρχάς, πράγματι, η πρώτη παρεμβαίνουσα δηλώνει στην προσφορά της συνολικό ποσό ετησίως, άνευ Φ.Π.Α., 24.617,12 ευρώ (βλ. προσφορά της, ψηφιακό αρχείο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», όπου δηλώνει μηνιαίο ποσό άνευ ΦΠΑ: για τη μεν θερινή περίοδο 2.228,91 ευρώ, για τη δε χειμερινή περίοδο 1.802,95 ευρώ). Περαιτέρω, η πρώτη παρεμβαίνουσα διατείνεται, ότι ναι μεν έχει υπολογίσει για τις κρατήσεις το ποσό των 900 ευρώ ετησίως, αλλ' ότι το ποσό αυτό είναι ενδεικτικό και οι τυχόν διαφοροποιήσεις θα καλυφθούν μεταξύ τους. Πράγματι, η εν λόγω παρεμβαίνουσα στην οικονομική της προσφορά αναφέρει, ότι τα ποσά είναι ενδεικτικά και ότι τα ποσά των κρατήσεων ανέρχονται σε 900 ευρώ (βλ. προσφορά της, ψηφιακό αρχείο «ΑΡΘΡΟ 68 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ»). Όμως, σε μία προσφορά, ένα κονδύλιο ενός συγκεκριμένου πεδίου δεν μπορεί νομίμως να καλυφθεί από οποιοδήποτε άλλο κονδύλιο εντός αυτής, διότι τούτο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη τροποποίηση της προσφοράς. Και τούτο, διότι οι προσφορές, μετά την υποβολή τους, δεν μπορούν κατ'αρχήν να τροποποιηθούν, ούτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας Αρχής ούτε κατόπιν πρωτοβουλίας του υποψηφίου, τυχόν δε τροποποίηση της προσφοράς έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας μεταξύ των υποψηφίων. Έτι περαιτέρω, οι ισχυρισμοί της εν λόγω παρεμβαίνουσας ως προς τη φύση της επίμαχης παρακράτησης, ότι δηλαδή η παρακράτηση φόρου 8% συμψηφίζεται και άρα δεν αποτελεί κράτηση, είναι απορριπτέοι, αφού στον όρο 2.4.4 της διακήρυξης ορίζεται, ότι: «...Προς αποφυγή παρερμηνειών και διενέξεων, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να συμπεριλαμβάνουν στην οικονομική τους προσφορά την παρακράτηση φόρου εισοδήματος ποσοστού 8% για την παροχή υπηρεσιών, η οποία και προβλέπεται στο άρθρο 64, παρ. 2 του ν. 4172/2013...», και, ως εκ τούτου, η σχετική υποχρέωση συμπερίληψης αυτού

στην προσφερόμενη τιμή προβλέπεται, εν πάση περιπτώσει, και δη επί ποινή απορριψής της προσφοράς, από ρητή διάταξη της διακήρυξης, η οποία αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού. (Δ.Εφ.Αθ. 455/2022, σκ.10). Μάλιστα, από τη γραμματική διατύπωση του ως άνω όρου, προκύπτει ότι αυτός είναι απαράβατος, χωρίς να χρειάζεται πανηγυρική διατύπωση περί «απαράβατου» ή περί «επί ποινή αποκλεισμού». (πρβλ. 120/2022 Δ.Εφ. Χανίων, σκ. 21). Εν προκειμένω, η παρακράτηση φόρου 8% στην προσφορά της εν λόγω παρεμβαίνουσας έπρεπε να υπολογισθεί στην καθαρή αξία της προσφερόμενης τιμής, αφού αφαιρεθούν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, άρα $24.617,12 - 38,26 = 24.578,86 \times 8\% = 1.966,31$ ευρώ, αφού η παρακράτηση φόρου 8%, υπολογίζεται επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου, ήτοι αξίας άνευ ΦΠΑ αφαιρουμένων των υπέρ τρίτων κρατήσεων (510/2022 ΕΑΔΗΣΥ, σκ. 5). Επομένως, το ποσό των κρατήσεων στην προσφορά της έπρεπε να ανέρχεται σε 2.004,57 ευρώ ετησίως και όχι σε 900 ευρώ, κατά τους βάσιμους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Όμως, ο εσφαλμένος υπολογισμός στην οικονομική προσφορά των κρατήσεων και της παρακράτησης 8%, που υπολείπονται του νομίμου, επιφέρει έννομες συνέπειες ως προς το περιεχόμενό της, καθιστώντας την προσφορά απορριπτέα. (πρβλ. ΕΑ Δ.Εφ.Αθ. 229/2020). Εν όψει των ανωτέρω, ο πρώτος λόγος της προσφυγής ως προς την εταιρεία «....» πρέπει να γίνει δεκτός, αφού η προσφορά αυτής έπρεπε να απορριφθεί και να αποκλεισθεί από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία. Αφ' ετέρου, ως προς την εταιρεία «....»: Πρώτον, ως προς τις κρατήσεις υπέρ τρίτων η προσφεύγουσα αναφέρει τα εξής: *«Βάσει της οικονομικής προσφοράς που υποβάλει η εταιρία το συνολικό προσφερόμενο ποσό τιμής ετησίως είναι 29.201,08 € πλέον ΦΠΑ 24%. Άρα, αν υπολογίσει κανείς νομίμως τις κρατήσεις υπέρ τρίτων (0,07%+0,02%+0,06%+τέλος χαρτοσήμου 3% και επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%) επί του τελικού ποσού της προσφοράς ετησίως προ ΦΠΑ (των 24.617,12 €) προκύπτει το ποσό των 45,38 €, που είναι το ελάχιστο νόμιμο ποσό κρατήσεων ετησίως, και άρα συνολικά για τα 3 έτη 136,14€....»*. Πράγματι, από την οικονομική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας προκύπτει, ότι αυτή δηλώνει ετήσια τιμή άνευ Φ.Π.Α 29.201,08 ευρώ και συνολική τιμή άνευ Φ.Π.Α για τα τρία έτη (2023, 2024 και 2025) 87.603,14 ευρώ. (βλ. προσφορά δεύτερης παρεμβαίνουσας, ψηφιακό αρχείο «.... ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ»). Όμως, η προσφεύγουσα

δεν αναφέρει αναλυτικούς υπολογισμούς για τις εν λόγω κρατήσεις, καθώς δεν αναλύει τα επιμέρους ποσοστά των κρατήσεων (ήτοι, τα ποσοστά 0,07%+0,02%+0,06%+τέλος χαρτοσήμου 3% και επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%), αλλ' απλώς παραθέτει ένα γενικό σύνολο, ήτοι 45,38 € «...**επί του τελικού ποσού της προσφοράς ετησίως προ ΦΠΑ (των 24.617,12 €...)**», αντί του ορθού ποσού 29.201,08 ευρώ. Με αυτό τον τρόπο όμως οι υπολογισμοί αυτοί είναι αόριστοι. Επιπλέον είναι και ανεπίδεκτοι δικαστικής εκτίμησης, καθώς δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί, εάν το ποσό των 45,38 ευρώ υπολογίσθηκε επί του ποσού των 29.201,08 ή των 24.617,12 ευρώ. Εν ολίγοις, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς, με τους οποίους να αμφισβητεί την ορθότητα του υπολογισμού της οικονομικής προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας και ουδόλως αποδεικνύει για ποιο λόγο η οικονομική προσφορά της εν λόγω παρεμβαίνουσας δεν είναι σύλληπη (πρβλ. ΔΕφΛαρ 119/2022, 960/2022 ΑΕΠΠ). Άλλωστε, η προσφεύγουσα ήταν αυτή που έφερε το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης και δη, ήδη δια της προσφυγής της, των προϋποθέσεων που απαιτούντο για τη στήριξη των αιτιάσεων της (1256,1257,1258,1259/2022 ΕΑΔΗΣΥ, σελ. 129). Εξ άλλου, η αποδοχή αόριστων αιτιάσεων της προσφυγής θα μετακύλιε ανεπίτρεπτα το βάρος απόδειξης στην παρεμβαίνουσα εταιρεία (ΔΕφΑθ 1379/2022 σκ. 14). Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί κρατήσεων τυγχάνουν απορριπτέοι. Δεύτερον, ως προς την παρακράτηση 8%: Η δεύτερη παρεμβαίνουσα αντιτείνει, ότι ορθώς υπολόγισε την παρακράτηση 8% επί ποσού 81.006,88, ως αναφέρει στην παρέμβασή της. Τέλος, αυτή επάγεται ότι ο ορθός υπολογισμός της παρακράτησης 8% δεν αποτελεί στοιχείο της οικονομικής προσφοράς. Κατ' αρχάς, οι ισχυρισμοί της εν λόγω παρεμβαίνουσας, ότι η επίμαχη παρακράτηση 8% δεν είναι στοιχείο της οικονομικής προσφοράς των διαγωνιζομένων είναι απορριπτέοι, διότι στη διακήρυξη, και δη στον όρο 2.4. 4 αυτής, ορίζεται ότι: «...Προς αποφυγή παρερμηνειών και διενέξεων, οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να συμπεριλαμβάνουν στην οικονομική τους προσφορά την παρακράτηση φόρου εισοδήματος ποσοστού 8% για την παροχή υπηρεσιών, η οποία και προβλέπεται στο άρθρο 64, παρ. 2 του ν. 4172/2013...». Περαιτέρω, η παρακράτηση φόρου 8% υπολογίζεται επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου, ήτοι την αξία άνευ ΦΠΑ, αφαιρουμένων υπέρ τρίτων κρατήσεων (510/2022

ΕΑΔΗΣΥ, σκ. 5). Εν προκειμένω, η παρακράτηση φόρου στην οικονομική προσφορά της εν λόγω παρεμβαίνουσας υπολογίζεται ως εξής: $87.603,24 - 125,88 = 87.477,36 * 8\% = 6.998,18$. [ήτοι η επίμαχη παρακράτηση υπολογίζεται επί της συνολικής τιμής άνευ Φ.Π.Α για τα τρία έτη (2023, 2024 και 2025), επί του ποσού 87.603,14 ευρώ]. Όμως, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην οικονομική της προσφορά αναφέρει, ότι η παρακράτηση φόρου είναι 6.740,48 ευρώ αντί του ορθού 6.988,18 ευρώ, και, ως εκ τούτου, η προσφορά της είναι απορριπτέα, κατά τους βάσιμους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Άρα, ο πρώτος λόγος της προσφυγής, κατά το σκέλος της ως προς τη νομιμότητα της προσφοράς της «....», πρέπει να γίνει δεκτός, αφού η προσφορά της «....» έπρεπε ν' απορριφθεί και ν' αποκλεισθεί από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία λόγω υπολογισμού της παρακράτησης 8%, που υπολείπεται του νομίμου.

12. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της «....», επικαλούμενη *«ΑΣυνήθιστα χαμηλό διοικητικό κόστος το οποίο προδήλως δεν καλύπτει τα αναγκαία διοικητικά κόστη- Καθ' υπέρβαση της διακριτικής της ευχέρειας η αναθέτουσα αρχή δεν κάλεσε την εταιρία σε εξηγήσεις κατ' άρθρο 88 Ν. 4412/2016»*.

13. Επειδή, κατά την ρητώς εκπεφρασμένη, με τις διατάξεις του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010, βούληση του νομοθέτη, πρέπει να υπολογίζεται εύλογο -και κατά συνεκδοχή ελέγξιμο από τις αναθέτουσες Αρχές, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και τις παρεχόμενες από τις προσφέρουσες εταιρείες εξηγήσεις- ποσοστό διοικητικού κόστους και εργολαβικού κέρδους (ΣτΕ 198/2013, ΔΕφΘεσσαλ. 344/2012, ΕλΣυν VI Τμ. 150/2014). Σε αντίθεση, ωστόσο, προς το κόστος αμοιβής του προσωπικού, το οποίο είναι δυνατόν να προσδιορίζεται επακριβώς με βάση αντικειμενικά δεδομένα, το διοικητικό κόστος, το κόστος αναλωσίμων και το εργολαβικό κέρδος αποδίδονται αναγκαστικά με ορισμένη ελαστικότητα και πρέπει να εκτιμηθούν από την αναθέτουσα Αρχή ως εύλογα, προκειμένου η προσφορά να θεωρηθεί αποδεκτή. Η κρίση αυτή της αναθέτουσας Αρχής ελέγχεται, ως προς την τήρηση των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας, σύμφωνα και

με τα δεδομένα της κοινής πείρας (ΕλΣυν VI Τμ. 1664/2012, 1725/2012, 143, 150, 159/2014).

14. Επειδή, σε περίπτωση, κατά την οποία διαγωνιζόμενος προβάλλει, ενώπιον της αναθέτουσας Αρχής, ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου, γεννάται αντίστοιχη υποχρέωση της Αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών. Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. (βλ. ΣτΕ 7μ 726/2022, ΣτΕ 199/2021, 154/2021, ΕΑ ΣτΕ 12/2020). Ωστόσο, οι διαγωνιζόμενοι δεν εμποδίζονται να προβάλλουν το πρώτον ισχυρισμούς περί ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών έτερων προσφερόντων, με την άσκηση προδικαστικής προσφυγής τους ενώπιον της Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. (πρβλ. ΣτΕ 7μ 726/2022, σκ. 32, ΑΕΠΠ 1554/2021, σκ. 11), προς την οποία, άλλωστε, η αναθέτουσα Αρχή υποχρεούται,ι κατ' άρθρο 365 παρ. 1 περ. β' Ν. 4412/2016, να υποβάλει απόψεις, με τις οποίες έχει τη δυνατότητα να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, η οποία, στην περίπτωση αυτή, μπορεί να αναφέρεται ιδίως στις αιτιάσεις του προσφεύγοντος περί ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών έτερων προσφερόντων. Στην περίπτωση αυτή, εφ' όσον διαπιστωθεί από την Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ, κατά την εξέταση προβαλλόμενων ειδικών και συγκεκριμένων ισχυρισμών του προσφεύγοντος, ότι ένας προσφέρων υπελόγισε κονδύλια για την εκτέλεση της σύμβασης, το ύψος των οποίων κρίνεται ανεπαρκές, ο αποκλεισμός του διαγωνιζομένου από τη διαδικασία ανάθεσης αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της αναθέτουσας Αρχής, αφού αυτή κρίνει αιτιολογημένα, ότι τα στοιχεία, που παρείχε ο διαγωνιζόμενος, δεν εξηγούν ικανοποιητικά την προσφερόμενη τιμή και ότι αυτή δεν επαρκεί για την υλοποίηση της συγκεκριμένης σύμβασης, της Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. μη δυναμένης να υποκαταστήσει την αναθέτουσα Αρχή, ως προς την άσκηση της συγκεκριμένης αρμοδιότητας (πρβλ. ΣτΕ 602/2021, ΕΑ ΣτΕ 288/2020).

15. Επειδή, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα εξής: Κατ' αρχάς, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης ορίζει, ότι: «...Οι συμμετέχουσες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού (εργολάβοι), επί ποινή αποκλεισμού,

υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους με σαφήνεια τα στοιχεία που περιγράφονται στο άρθρο 68 του ν. 3863/2010, όπως ισχύει, δηλαδή εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Τα ανωτέρω στοιχεία, επί ποινή αποκλεισμού, εξειδικεύονται σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους. Πρέπει επίσης να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων...». Εν προκειμένω, η μεν προσφεύγουσα προβάλλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς, σχετικά με τα δηλωθέντα ποσά από τη δεύτερη παρεμβαίνουσα για το κόστος εγγυητικής συμμετοχής και καλής εκτέλεσης, και για το κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας για το επίδοκο τμήμα, καταλήγοντας πως το διοικητικό κόστος των 600 ευρώ δεν επαρκεί για να καλύψει τις ανάγκες των υπηρεσιών του διαγωνισμού, η δε δεύτερη παρεμβαίνουσα, με την υποβληθείσα παρέμβασή της, επιχειρεί τεκμηρίωση και διευκρίνιση των κονδυλίων της προσφοράς της, αντικρούοντας παραδεκτώς τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας. Πλην όμως, σε αυτήν την περίπτωση, ήτοι προβολής ισχυρισμών περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, το πρώτον με την προσφυγή, ως γίνεται νομολογιακώς δεκτό (πρβλ ΔΕφΘεσ/κης 167/2019), ανακύπτει υποχρέωση της αναθέτουσας Αρχής να αιτιολογήσει την απόφασή της πλήρως, ειδικώς και σαφώς, περί ύπαρξης έγκυρης προσφοράς, η δε αιτιολογία εμπεριέχεται, κατ' άρθρ. 365 του Ν. 4412/2016, στην αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία των απόψεων της αναθέτουσας Αρχής. Εν προκειμένω, η αναθέτουσα Αρχή, λόγω του εκπροθέσμου των απόψεων δεν προέβη σε συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, κατ' άρθρ. 365 του Ν. 4412/2016, αντικρούοντας τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας, σχετικά με τα κονδύλια, που έχει δηλώσει η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην προσφορά της, αλλ' ούτε και τις προβαλλόμενες αιτιάσεις της προσφεύγουσας περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς. Περαιτέρω, εφ' όσον η αναθέτουσα Αρχή, με τις εκπρόθεσμες απόψεις της, παρέλειψε ν' απαντήσει ειδικώς και επαρκώς στους ισχυρισμούς της

προσφεύγουσας, η αρχική της κρίση, ότι η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή, είναι ανατιολόγητη και διαμορφώθηκε κατά κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας. Σημειωτέον ότι, ακόμα και εάν οι απόψεις της αναθέτουσας ήταν εμπρόθεσμες και ελαμβάνοντο υπ' όψη, δεν περιέχουν ούτως ή άλλως αιτιολογία περί του ασυνήθιστα χαμηλού της προσφοράς, αφού σε αυτές αναφέρονται γενικόλογα και αόριστα τα εξής: «...Α) Στον υπολογισμό του κόστους, οι συμμετέχουσες εταιρείες στην οικονομική τους προσφορά πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, το εργολαβικό κέρδος και τις νόμιμες κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων. Η δε παρακράτηση του προβλεπόμενου ποσοστού φόρου θα πρέπει να προκύπτει σαφώς από τον τρόπο υπολογισμού των επί μέρους στοιχείων. Β) Κάθε εταιρεία μπορεί να χαράσσει τη στρατηγική της και να προσφέρει τις υπηρεσίες της, υπό τον όρο ότι το προσφερόμενο ποσό εύλογου κέρδους δεν είναι μηδενικό και το συνολικά προσφερόμενο τίμημα δεν θέτει σε κίνδυνο την εκτέλεση της σύμβασης...». Εν ολίγοις, ούτως ή άλλως, η αναθέτουσα παρέλειψε ν' απαντήσει, ειδικώς και επαρκώς, στους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Ως δε έχει κριθεί (ΣΤΕ 54/2018), η Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την αναθέτουσα Αρχή και ν' ασκήσει η ίδια, το πρώτον, την αρμοδιότητα της τελευταίας, ήτοι, εν προκειμένω, με κλήση της δεύτερης παρεμβαίνουσας προς αιτιολόγηση της οικονομικής προσφοράς της, κατόπιν παράθεσης ουσιωδών ισχυρισμών εκ μέρους της προσφεύγουσας. Κατόπιν των ανωτέρω, μη νομίμως η αναθέτουσα έκανε, άνευ ετέρου, δεκτή την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, κρίνοντας, ότι δεν υπήρχε ένδειξη προσφοράς ασυνήθιστα χαμηλής σε σχέση με τα δηλωθέντα κόστη, με συνέπεια να καθίστατο επιβεβλημένη η κλήση της δεύτερης παρεμβαίνουσας για παροχή διευκρινίσεων επί των κονδυλίων της οικονομικής της προσφοράς, πριν τα κονδύλια αυτά κριθούν αποδεκτά (ΕλΣυν IV Τμ. 24/2015, 218/2014). Συνεπώς, ο οικείος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος, η δε υπόθεση θα έπρεπε, κατά το μέρος αυτό, ν' αναπεμφθεί στην αναθέτουσα Αρχή, προκειμένου αυτή να προβεί στις δέουσες ενέργειες, καλώντας τη δεύτερη παρεμβαίνουσα σε αιτιολόγηση των οικονομικών στοιχείων της προσφοράς της, ως προς το επίδικο τμήμα. Όμως η αναπομπή παρέλκει

δεδομένου, ότι η προσφορά της εταιρείας «....» είναι αποκλειστέα επί τη βάσει αποκλεισμού της σκέψης 11.

16. Επειδή, με τον τρίτο λόγο της προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας, επικαλούμενη ότι παραβιάζει τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, αφού η εν λόγω παρεμβαίνουσα δηλώνει, ότι θα απασχολεί εργαζομένους συνεχόμενα 7 ημέρες την εβδομάδα χωρίς ημέρα ανάπαυσης (ρεπό).

17. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμα και αν ελλείπει σχετική ρήτρα πολλώ δε μάλλον εφ' όσον περιλαμβάνει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας, και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης, εφ' όσον δε η προσφορά υπολείπεται του ελαχίστου εργοδοτικού κόστους, αυτή απορρίπτεται επιπροσθέτως δε, επειδή παραβιάζονται οι αρχές προστασίας του ανόθευτου ανταγωνισμού, της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας (ΔΕΦ Αθ 236/2013, 511/2013). Σε κάθε περίπτωση, κατά την πάγια νομολογία (ΔΕΦ Αθ 325/2015, ΔΕφΘεσσαλ.. 226/2014, ΕΑ ΣτΕ 155/213, 1255/2009), οικονομικές προσφορές, που δεν περιλαμβάνουν το απαιτούμενο από το νόμο ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, νόμιμα αποκλείονται από διαγωνισμούς, ιδία δε, όταν από τους όρους της διακήρυξης συνάγεται ότι είναι απορριπτέα οικονομική προσφορά, η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, όπως το κόστος τούτο προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (πρβλ ΕΑ ΣτΕ 1069/2009, 986/2010, 198/2013).

18. Επειδή, στην οικεία διακήρυξη (σελ. 63), σύμφωνα με τον όρο 2.2.2 αυτής, για το επίδικο τμήμα ορίζονται τα εξής: *«Η απασχόληση του προσωπικού του αναδόχου θα γίνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην Εργατική Νομοθεσία (για ωράριο, ρεπό, αργίες, νυχτερινά κ. λ. π.). Ο Ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να απασχολεί το προσωπικό του σύμφωνα με το ωράριο*

λειτουργίας του και το πρόγραμμα που θα ορίζει ος. Ο ανάδοχος κατά την εκτέλεση των εργασιών θα διαθέτει πάντοτε το προσωπικό που χρειάζεται για να μπορεί να ανταποκρίνεται στις συμβατικές του υποχρεώσεις, όπως καθορίζονται από την περιγραφή των εργασιών, την συχνότητα εκτέλεσης κλπ ακόμα και εάν αυτό απαιτείται να είναι περισσότερο από αυτό που ο ίδιος έχει ορίσει ως ελάχιστο προσωπικό (για την θερινή και για την χειμερινή περίοδο) με την υποβολή της προσφοράς του.».

19.Επειδή, το άρθρο 3 του π.δ 76/2005, δυνάμει του οποίου αντικαταστάθηκε το άρ. 5 του π.δ 88/1999, ορίζει τα εξής: «Στους εργαζόμενους εξασφαλίζεται ανά εβδομάδα, ελάχιστη περίοδος συνεχούς ανάπαυσης εικοσιτεσσάρων (24) ωρών, η οποία συμπεριλαμβάνει κατ'αρχήν την Κυριακή, ανάλογα με τις ισχύουσες για κάθε κατηγορία εργαζόμενων διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και πρακτικές, στις οποίες προστίθενται οι δώδεκα (12) συνεχείς ώρες της ημερήσιας ανάπαυσης του άρθρου 3 του παρόντος. Αν δικαιολογείται για αντικειμενικούς ή τεχνικούς λόγους ή από τις συνθήκες οργάνωσης της εργασίας μπορεί να ορισθεί ελάχιστη περίοδος ανάπαυσης εικοσιτεσσάρων (24) ωρών. Όπου προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις η Κυριακή, ως ημέρα εβδομαδιαίας ανάπαυσης, αυτή αρχίζει την 00:01 ώρα και λήγει την 24:00 ώρα. Για τους εργαζόμενους σε δραστηριότητες που λειτουργούν ολόκληρο το εικοσιτετράωρο με σύστημα διαδοχικών ομάδων εργασίας, η Κυριακή, μπορεί να αρχίζει την 06:00 ώρα ή την 07:00 ώρα και να λήγει την αντίστοιχη ώρα της Δευτέρας».

20. Επειδή, αναφορικά με τον τρίτο λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα εξής: Σύμφωνα με τα άρθρα 1.7 και 4.3.1 της Διακήρυξης, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να τηρούν και να εξακολουθήσουν να τηρούν κατά την διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, εφ' όσον επιλεγούν, την εργατική νομοθεσία. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω όρων της Διακήρυξης με τις διατάξεις του άρθρου 18 Ν. 4412/2016, προκύπτει ότι είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη οικονομική προσφορά, η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, όπως το κόστος αυτό προσδιορίζεται από το σύνολο των νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων. Εν όψει αυτού, οι διαγωνιζόμενοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, επί ποινή αποκλεισμού, να παραθέτουν στην προσφορά τους ακριβή δεδομένα για τον καθορισμό του

ύπους των ως άνω αποδοχών, ώστε να προκύπτει κατά τρόπο σαφή, ότι η προσφορά καλύπτει τα ελάχιστα όρια νόμιμου εργατικού κόστους για την εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης (πρβλ. ΕΠΑνΣΤΕ 288/2020, 285/2020 κ.ά.). Στην οικονομική προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, και συγκεκριμένα στο ψηφιακό αρχείο «ΑΡ. 68 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», αναγράφονται, μεταξύ άλλων, επί λέξει, τα εξής: «...Α) Οι εργαζόμενοι που θα απασχοληθούν στην καθαριότητα του Κρατικού, θα είναι: Για τη Χειμερινή Περίοδο θα απασχοληθεί ένα (1) άτομο. Για την Θερινή Περίοδο θα απασχοληθούν δύο (2) άτομα. Β) Οι ημέρες και οι ώρες εργασίας θα είναι: Για την Χειμερινή Περίοδο: Δευτέρα έως Κυριακή, έξι (6) ώρες ημερησίως. Για την Θερινή Περίοδο: Δευτέρα έως Κυριακή, ένα (1) άτομο έξι (6) ώρες ημερησίως Και ένα (1) άτομο τρεις (3) ώρες ημερησίως...». Από το ως άνω ψηφιακό αρχείο προκύπτει σαφώς, ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα θα απασχολεί: α) ένα άτομο σε 6ωρη καθημερινή απασχόληση Δευτέρα-Κυριακή για όλη την χειμερινή περίοδο και β) δύο άτομα εκ των οποίων το ένα σε 6ωρη και το άλλο σε 3ωρη καθημερινή απασχόληση, Δευτέρα – Κυριακή, για όλη την θερινή περίοδο, κατά τους βάσιμους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Τα όσα αντιτείνει δε η πρώτη παρεμβαίνουσα, ότι δηλαδή στην οικονομική της προσφορά έχει υπολογίσει και τα ρεπό των υπαλλήλων, είναι απορριπτέα ως αβάσιμα, καθώς στο επίμαχο ψηφιακό αρχείο ουδεμία αναφορά υπάρχει για τα ρεπό. Κάθε δε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, γεγονός που δεν συντρέχει εν προκειμένω, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας (πρβλ. ΔΕΦΑΘ 236/213, 511/2013 και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΣΤΕ, ΔΕΦΑΘ 427/2011, 512/2011). Οι δε ισχυρισμοί της πρώτης παρεμβαίνουσας, ότι η προσφεύγουσα δεν αναφέρει στην προσφυγή της υπολογισμούς, αναφορικά με τον οικείο λόγο της προσφυγής, είναι απορριπτέοι. Και τούτο, διότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να κάνει τέτοια μνεία, αφού η εν λόγω παρεμβαίνουσα δεν περιέχει στην προσφορά της καμμία αναφορά και ανάλυση των ρεπό. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας, αναφορικά με την συνεχή αναύπαση των εργαζομένων, πρέπει να γίνουν δεκτοί και επομένως ο τρίτος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει, ομοίως, δεκτός.

21. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή, ν' απορριφθούν οι παρεμβάσεις και ν' ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες, κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι προσφορές των οικονομικών φορέων «....» και «.... του», για το τμήμα «....ς» του εν θέματι διαγωνισμού.

22. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέβαλε η προσφεύγουσα, κατά τις διατάξεις του άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την πρώτη παρέμβαση.

Απορρίπτει τη δεύτερη παρέμβαση

Ακυρώνει τις προσβαλλόμενες, κατά το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου στην προσφεύγουσα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2023 και εκδόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2023 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ ΣΚΙΑΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ